

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ APSKRITIES KOMITĖTO IR
ZARASŲ APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITĖTO ORGANAS

LENINAS

Prieš 22 metus, 1924 m. sausio mėn. 21 d. Gorkuose prie Maskvos mirė didžiausias revoliucijos genijus, viso pasaulio darbo žmonių vadas ir mokytojas, Markso ir Engelse reikalo tęsėjas, bolševikų partijos ir Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Kūrėjas — Vladimiras Iljičius Leninas.

Žmonijos istorijoje suka rasti kitą asmenybę, suvaidinusią tokį milžinišką vaidmenį visuomenės raidoje, kaip Leninas. Gilus, nepralenkiamas mintytojas ir nematyto masto revoliucionierius, mokslo korifejus ir neuilstamas masių organizatorius, Leninas vadovavo didžiausiai visų laikų revoliucijai ir sukūrė pirmąją pasauliui darbininkų bei valstiečių valstybę.

Leninas buvo didžiausias proletariato ideologas, naujojo tipo revoliucinis veikėjas, suderinęs savyje „teorinę galią su praktišku organizaciniu proletarinio judėjimo patyrimu“ (Stalinus). Draugas Stalinus Leniną vaizdingai pavadino „Kalnų ereliu“. Tuo jis pabrėžė, kad Leninas buvo ne paprastas darbo žmonių vadas, bet aukštesniojo tipo vadas, savo minčių genialumu bei organizaciniais gabumais neturėjęs sau lygaus. „Leninas buvo gimęs revoliucijai. Jis išties buvo revoliucinių sprogimų genijus ir didžiausiu revoliucinio vadovavimo meistriu“ (Stalinus, „Apie Leniną“).

Marksas ir Engeltas 19-me amžiuje sukūrė mokslinio socializmo teoriją. Jie atidengė žmonių visuomenės vystymosi dėsnius, moksliskai įrodė kapitalizmo žlugimo reikšmę. Tačiau Marksas ir Engeltas veikė laikotarpyje, kada kapitalizmas dar turėjo vystymosi galimybes ir revoliucija dar nestovėjo prieš darbininkų klasę kaip netarpiškas uždavinys.

Didžiausias istorinis Lenino nuopelnas glūdi tame, kad jis pritaikė marksizmą prie naujų kapitalizmo raidos sąlygų, nustatė darbo žmonių kovos būdus revoliucinių susidūrimų gadinėje ir apibrėžė konkrečias formas tos visuomeninės santvarkos, dėl kurios kovoja liaudis.

Leninas atidengė esmę naujosios kapitalizmo fazės, prasidėjusios 19-jo amžiaus pabaigoje ir 20 amžiaus pradžioje — imperializmo fazės. Moksliskai įrodė, kad imperializmas tai paskutinioji kapitalizmo fazė. Leninas apibrėžė penkis pagrindinius imperializmo požymius:

1) Gamybos ir kapitalo koncentracija, priėjusi iki tokio aukšto vystymosi laipsnio, kad ji sukūrė monopolijas, vaidinančias lemiamą vaidmenį ūkiniame gyvenime; 2) bankinio kapitalo susiliejimas su pramoniniu ir sukūrimas to „finansinio kapitalo“ baze finansinės oligarchijos; 3) kapitalo išvežimas, skirtingai nuo prekių išvežimo, įgyja ypatingai svarbią reikšmę; 4) susidaro tarptautinės monopolistinės kapitalistų sąjungos, dalinančios tarp savęs pasaulį ir 5) užbiiglas teritorijinis pasaulio padalinimas tarp stambiausių kapitalistinių valstybių. Leninas moksliskai įrodė, kad imperializmo gadinės kapitalizmas nebeteri tolesnio vystymosi galimybių. Jis ieško išeities iš savo neišsprendžiamų

vidujinių prieštaravimų bei neįveikiamų, nuolat aštrėjančių sunkumų — karuose. Imperializmo gadinės kapitalizmas tai i savo žlugimo laikotartį lėjęs kapitalizmas.

Draugas Stalinus savo genialia me veikale „Dėl leninizmo pagrindų“ rašė:

„Marksas ir Engeltas veikė priešrevoliuciniame laikotarpyje (mes turime galvoje proletarinę revoliuciją), kada dar nebuvo išsivysčiusio imperializmo, proletarų paruošimo revoliucijai laikotarpyje, tame laikotarpyje, kada proletarinė revoliucija dar nebuvo tiesioginių praktišku neišvengiamumų. Gi Leninas, Markso ir Engelse mokėdams. Veikė išsivysčiusio imperializmo laikotarpyje, besiplečiančios proletarinės revoliucijos laikotarpyje, kada proletarinė revoliucija jau nugalėjo vienoje šalyje, sutriuškino buržuazinę demokratiją ir atidarė proletarinės demokratijos gadinę, tarybų gadinę.“

Štai kodėl leninizmas yra tolesniu marksizmo išvystimu“.

Būdamas ištikimu Markso ir Engelse mokslo tęsėju, Leninas tuo pačiu metu genialiai išvystė toliau jų mokslą, pritaikydams jį naujoms istorinėms sąlygoms. „Leninizmas, — apibrėžia Stalinus, — tai imperializmo epochos ir proletarinės revoliucijos marksizmas. Tiksliau: leninizmas yra teorija ir taktika proletarinės revoliucijos apskritai teorija ir taktika proletariato diktatūros ypatingai“ (Stalinus, „Leninizmo klausimai“).

Leninas, pasiremdamas Paryžiaus komunos ir rusų revoliucijos patyrimu, atidengė tarybų valdžią kaip valstybinę proletariato diktatūros formą. Jis nustatė, kad tik tarybų valdžia užtikrina visišką darbo žmonių išvadavimą, socialistinės visuomenės sukūrimą. Leninas nurodė, kad tarybų valdžia — tai nuosekliausio demokratizmo forma, tuo metu kai parlamentinė buržuazinė demokratija tai tik skraistė faktinai buržuazijos, eksploatatoriškos mažumos diktatūra užmaskuoti. Tarybų valdžia — tai socialistinės demokratijos forma, demokratijos, išreiškiančios milžiniškos daugumos interesus, priešingai kapitalistinei demokratijai, išreiškiančiai mažumos, eksploatatorių interesus. Tokiu būdu Leninas atidengė socialistinės visuomenės valstybinės valdžios formas.

Leninas genialiai išvystė mintį apie darbininkų ir valstiečių sąjungą, kuri pas Marksa ir Engelse buvo tik užuomazgoje. Jis nurodė, kad darbininkai savo kovoje prieš kapitalistus gali nugalėti tik sąjungoje su valstiečiais, kad ta sąjunga sudaro proletarinės revoliucijos prielaidą ir nugalėjusios tarybų valdžios pagrindą.

Leninas genialiai išpagrindė tautinį — kolonialinį klausimą. Jis buvo pirmasis, kuris nustatė, kad pavergtųjų ir kolonialinių tautų kova dėl savo išvadavimo yra neatskiriama nuo darbo žmonių kovos prieš imperializmą. Leninas „susiję tautinį kolonialinį klausimą su klausimu dėl imperializmo nuvertimo“ (Stalinus). Jis nurodė, kad tik socializmas gali išspręsti tautinį klausimą ir užtikrinti laisvą tautų

vystymąsi.

Leninas genialiai išvystė mokslą apie partiją. Jis nurodė, kad tik vieningos, revoliucine teorija bei taktika apginkluotos partijos vadovaujami darbo žmonės gali auversti išnaudotojų valdžią ir sukurti naują socialistinę visuomenę. Leninas buvo tos naujojo tipo revoliucinės partijos, bolševikų partijos kūrėjas. Ši partija, organizavusi mūsų šalies darbo žmonių kovą bei visas jų pergalės, Lenino žodžiais iškūnija savyje „mūsų epochos išmintį, garbę ir sąžinę“.

Leninas genialiai išvystė visas Markso ir Engelse revoliucinės teorijos sritis, pakėlė tą teoriją į naują aukštesnį laipsnį.

Leninas ne tik nurodė darbo žmonėms kelią į išnaudotojų valdžios nuvertimą, bet ir užbrėžė pagrindinius socialistinės statybos, naujos ekonominės sistemos kūrimo kelius. Jis buvo ne tik genialus teorikas, bet ir konkrečios darbo žmonių kovos vadovas bei organizatorius, glaudžiausiu būdu surištas su liaudies masėmis. Leninas organizavo mūsų šalies darbo žmonių kovą, pasibaigusią socializmo laimėjimu šeštoje pasaulio dalyje. Jo genialaus vadovavimo dėka mūsų šalies darbo žmonės nugalėjo Didžiojoje Spalio socialistinėje revoliucijoje bei pilietiniame kare. Jo vadovavimo dėka mūsų šalies darbo žmonės, užtikrinę savo valdžią, tarybų valdžią, galėjo pereiti prie didžiausio istorinio uždavinio išsprendimo — prie socialistinės visuomenės sukūrimo.

Artimiausiu Lenino kovos draugu per daugiau kaip du dešimtmečius buvo Stalinus. Drauge su Leninu Stalinus kūrė bolševikų partiją, organizavo kapitalistinės santvarkos nuvertimą mūsų šalyje, Spalio revoliucijos pergalę. Pilietinio karo metais Leninas siūlavo Staliną į atsakingiausias vietas, kuriose buvo sprendžiamas revoliucijos, tarybų valdžios likimas.

Leninui mirus draugas Stalinus vedė toliau tarybinę liaudies Lenino keliu, genialiai vystydamas jo mokslą, organizuodamas socializmo statybą mūsų šalyje. Draugas Stalinus organizavo didžiausius pertvarkymus mūsų šalies gyvenime — krašto industrializaciją, žemės ūkio kolektivizaciją bei mechanizaciją. Stalinui vadovaujant mūsų šalis iš atsilikusios bei silpnos tapo galinga valstybe, užimančia pirmą vietą Europoje savo pramonine produkcija bei pirmą vietą pasaulyje savo žemės ūkio mechanizacija. Stalinui vadovaujant mūsų šalis išsivystė visą žmonių iš hitlerinų žmogėdru jai paruošto baisaus likimo ir tapo tautų laisvės, pažangos, demokratijos bei tarptautinės taikos tvirtove.

Genialus Stalino vadovaujama mūsų liaudis naujoje savo plėtotės gadinėje tvirtai žengia toliau Lenino keliu, pasiryžusi iki galo įvykdyti savo istorinį uždavinį; sukurti pilną komunistinę santvarką.

MŪSŲ KANDIDATAI

Danutė Stanelienė

Danutė Stanelienė, Jurgio d. gimė 1922 metais Marijampolės apskrityje, Liubavo valsčiuje, Pelucmurgio kaime, valstiečio šeimoje. Ankstyvoje jaunatvėje Danutė išrinka nelaimę — miršta jos motina. Danutė — pati vyriausia šeimoje, ir ant jos pečių krinta visų rūpesčių našta. Danutė priversta palikti mokyklą ir užsiimti namų ūkiu, prižiūrėti vaikus, dirbti laukuose.

1949 metais, Lietuvoje paskelbus tarybų valdžią, pasikeitė ir Danutės gyvenimas. Ji persikelia į Kauną ir pradeda dirbti valstybinėje spaustuvoje Nr 5. Danutė greit išmoka spaustuvininkės profesijos, tampa geriausia spaustuovės darbininke.

— Mes dirbam ne svetimiesiems, o sau, — sako Danutė, — dėl to darbas mums yra ne sunkybė, o pasidžiavimas.

Laisvalaikiais Danutė sėdi prie knygu, daug skaito, mokosi. Ji rengiasi įstoti į gimnaziją, nori pavyti praleistąjį laiką.

Vokiškieji fašistiniai grobikai išveržė į Tarybų Lietuvą. Danutė teko palikti gimtuosius namus. Ji evakuavosi Tarybų Sąjungos gilumon. Danutė Stanelienė dirba Jaroslavio srities imonėse, bet nė vienai minutei jos neapleidžia mintis išmokti naudotis ginklu, stoti į Raudonosios Armijos eiles ir su ginklu rankose kovoti dėl vokiškųjų fašistinių grobikų sutriuškimo, dėl socialistinės Tėvynės laisvės ir nepriklausomybės.

Netrukus Danutė Stanelienė stoji į Raudonosios Armijos eiles ir 1943 m. kovo mėnesį ji tampa Raudonosios Armijos lietuviškojo junginio kulkosvaidininke.

1943 metų liepos 14 d. Raudonoji Armija pradėjo puolimą Kursko — Oriolo kryptimi. Žemė sudrebėjo nuo artilerijos ir tankų gaudimo. Raudonžvaigždžių lektuvų sparnai uždengė dangaus mėlynę. Mūsų kulkosvaidžiai be paliovos šaudė, valydami kelią puolantioms dalims. Prie vieno kulkosvaidžio buvo Danutė.

Stanelienės kulkosvaidis taikiai šaudė, naikina kontratakujančius hitlerininkus ir jų ugnies taškus. Kova stiprėja, eina vis žiauriau. Sužeistasis kuopos vadas krinta. Tuomet Danutė pasaka, metasi priekiu ir pro mūsų griaudimą kovotojai išgirsta jos jauną tvirtą balsą.

— Už Tėvynę! Už Staliną! Priešo kulka palietė didvyrę: Stanelienė krinta sunkiai sužeista, be sąmonės. Šiame mūšyje ji buvo apdovanota medaliu „Už drąsą“.

Kai Danutė Stanelienė grįžo iš ligoninės, jai buvo pasiūlyta pasiilkti ūkio dalyje. Bet patriotiškai Danutė atsakė: „Kol bus priekyje nors vienas ginkluotas vokieitis, aš neišleisiu iš rankų kulkosvaidžio“.

Ir vėl jina! savo kulkosvaidininkų kuopoj, su kuria ji pralina visą kovos kelią.

Tarybinė kariuomenė triuškina vokiečius ir artėja prie Lietuvos žemės. Juo arčiau gintasis kraštas, juo labiau veržiasi mūsų Danutė Stanelienė, juo didėja jos neapykanta vokiškiejiems grobikams. Atkakliuose mūšiuose prie Goro doko kulkosvaidininkė Stanelienė vėl sužeidiama. Tačiau ji atsiskako eiti į ligoninę ir lieka savo dalyje. Už parodytą šiuose mūšiuose didvyriškumą ji apdovanojama III laipsnio „Slovės“ ordinu.

Kovoje prie Polocko Danutė Stanelienė drąsiai kaunasi su priešais. Daug vokiečių ji sunaikino savo kulkosvaidžio ugnimi.

Už pasižymėjimą šiame mūšyje drg. Stanelienė apdovanojama II laipsnio „Slovės“ ordinu.

1943 metais Danutė Stanelienė, kaip ištiki naša savo liaudies dukra, buvo priimta kandidatu į Lenino — Stalino partijos narius. Tai ją dar labiau įkvėpia mūšiams prieš nepakenčiamąjį priešiną.

Už didvyriškumą ir drąsą, parodytą kovose prie Nemuno, prie Šiaulių Stanelienė gavo I laipsnio „Slovės“ ordiną. Vėliau ji dalyvauja

(Nukelta į 2 pusl.)

237101

**Zarasų rinkiminės apygardos Nr. 336
rinkimams į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybą apygardinės rinkiminės**

KOMISIJOS NUTARIMAS

dėl drg. ISAČENKO ALEKSANDRO NIKITVIČO registravimo kandidatu į Tautybių Tarybos deputatus

Remdamasi „Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 63 str., Zarasų rinkiminės apygardos apygardinė rinkiminė komisija nutarė: Zarasų rinkiminėje apygardoje Nr. 336 rinkimams į Tautybių Tarybą balotiruojamą kandidatu įregistruoti Isachenko Aleksandra Nikitovičių, gim. 1903 metais, gyvenantį Vilniuje, VKP(b) narį.

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininkas
E. Kasnauskaitė

Apygardos rinkiminės komisijos pirmininko pavaduotojas
J. Paliūnis

Apygardos rinkiminės komisijos sekretorius Kemeckis
Nariai: J. Kulibabin, J. Matiukas, V. Maldeikienė, M. Usačeva, J. Griškevičius, A. Mackevičius, J. Melnikas, A. Lorentas.

APIE KĄ KLAUSIA RINKĖJAI

Rinkiminėje apylinkėje agitatorių darbas yra garbingas ir kartu atsakingas. Darbo žmonių politiško suvokimo auklėjimas. Rinkėjai daug įvairių klausimų užduoda agitatoriams, į kuriuos agitatoriai turi duoti teisingus atsakymus. Rinkėjai klausia agitatoriaus drg. Geimano ar turės teisę balsuoti Lietuvos respublikos pilietis jei jis nuvažiną į Ukrainą ir gauna atsakymą, kad turės, nes TSRS piliečiai yra lygiateisiai, nežiūrint kurioje respublikoje jie gyventų.

Namų šeimininkės, kur agitatorių drg. Kairevičiūtė, stato klausimus: „ar bus biuleteniuose pažymėta kandidato tikybą, ar atžymės pasuose mūsų dalyvavimą balsavime“. Agitatorė atsako, „Biuleteniuose kandidato tikybą nebus žymima, taip pat nežymės pasuose jūsų dalyvavimo balsavime, o tik pažymės rinkėjų sąrašuose išduodant biuletėnį“.

Rinkėjus taip pat domina: kas toks yra drg. Molotovas ir kokias jis eina pareigas, kodėl draugas Stalinas 1945 m. lapkričio 6 d. neišstojo su pranešimu.

Į visus rinkėjų klausimus atsakoma taisingai. Draugas Molotovas yra TSRS Užsienio reikalų liaudies

Komisaras, o draugas Stalinas 1945 m. lapkričio mėn. 6 d. buvo išvykęs atostogų.

Mūsų apylinkėje yra 74 rateliai su kuriais reguliariai pravedami susirinkimai. Iš viso dalyvavo 1118 žmonių. Geriausi mūsų agitatoriai drg. drg. Ceivanas, Rožkovičė, Purbienė, Ankudinov, Sergejeva ir kit., reguliariai praveda su savo rinkėjais užsieninius.

Du kartus į savaitę mes kviečiame savo apylinkės rinkėjus į susirinkimus su pranešimais, kaip pavz: Apie Tarybinį Rinkiminį įstatymą, apie Tarybų valstybės jėgą ir galią, apie drango Stalino pranešimą 1937 m. Stalino rinkėjų rajone, apie Stalino Konstitucijos projektą, apie 28-tąsias Didžiosios Spalių revoliucijos metines ir kit.

Dabartiniu momentu prieš apylinkės rinkimines komisijas ir agitatorius stovi svarbus uždavinys, kad kiekvienam rinkėjui plačiai išaiškinti mūsų kandidatų į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus autobiografijas.

Drg. Israpov
Zarasų m. rinkiminės apylinkės Nr. 1-70 agitpunkto vedėjas.

TARYBINĖS MOTERS TEISĖS

Pagal pagrindinį mūsų valstybės įstatymą — Tarybų Sąjungos Konstituciją, moteriai yra suteiktos lygios teisės su vyrais.

122 — jame Stalino Konstitucijos straipsnyje yra pasakyta: „Moteriai Tarybų Sąjungoje suteikiamos lygios teisės su vyru visose ūkinio, valstybinio, kultūrinio, visuomeninio politinio gyvenimo srityse.“

Galimybę įvykdyti šias moterų teises užtikrina suteikimas moteriai lygių su vyru teisių į darbą, į darbo atlyginimą, poilsį, socialinį draudimą ir mokslą, valstybinę motinos ir kūdikio interesų apsaugą, nešėdama moteriai atostogų suteikimas paliekant išlaikymą, plataus gimdymo namų, vaikų lopšelių ir darželių tinklas.“

Konstitucijos 137 — jame strai-

psnyje yra pasakyta: „Moters naudėjasi teise rinkti ir būti renkamos lygiai su vyrais“.

Visa tai yra ne tik įrašyta didžiam Stalino įstatyme, bet ir įgyvendinta.

Kas kita yra kapitalistiniuose kraštuose. Ten moteris neturi tų teisių, kurias ji turi Tarybų Sąjungoje. Net klasiškos buržuazinės demokratijos kraštuose, kur formaliai visi turi rinkimų teisę, daugelis dirbančiųjų moterų visokiais būdais pašalinamos nuo rinkimų ir jos neturi teisės būti renkamos.

30 — tyje kraštu, jų tarpe tokiuose kraštuose, kaip Prancūzija, Japonija, Bulgarija, Šveicarija, Turkija, Jugoslavija ir kituose moteris visai neturėjo rinkiminės teisės, ir žinoma, negalėjo būti išrinktos.

(Atkelta iš pirmo pusl.)
Stanelienė džiaugsmingai sutinka šviesiąją pergalės dieną. Sutriuškinta fašistinė Vokietija kapitulavo.
Iš Raudonosios Armijos

MŪSŲ KANDIDATAI

Danutė Stanelienė

Stanelienė sugrįžta Tėvynėn. Išėjusi Didžiojo Tėvynės karo kelią paprasta kaimo mergaitė tapo „šlovės“ ordino visu trijų laipsnių kavalierium ir sugrįžo namo nugalėtoja, kaip ištikima savo laisvės ir laimingos Tėvynės dukra.

Dabar Danutė Stanelienė mokosi respublikinėje partinėje mokykloje prie Lietuvos KP(b) CK, kad baigus ją galėtų dar geriau dirbti liaudies labui, Lietuvos TSR ūkini bei kultūriniai pakelti.

Dusetų valsčiaus darbo valstiečių KREIPIMASIS

į visus Zarasų apskrities darbo valstiečius
Brangūs draugai, darbo valstiečiai!

Mes Dusetų darbo valstiečiai susirinkę apsvaistyti miško paruošimo ir išvežimo vykdymo rezultatus. Suprasdami savo pareigą Tėvynei, mes ne vienai minutei nežinmiršdavom, jog mūsų šalis vieništelė pasaulyje socialistinė valstybė ir jog norint užtvirtinti didžiąją Raudonosios Armijos pergalę, reikia vis daugiau ir daugiau dirbti, duoti Tėvynei daugiau maisto produktų, žaliavos ir pirmiausia miško medžiagos, kad vokiškųjų grobikų sugriauta pramonė, transportas, miestai bei kaimai būtų greičiausiai atstatyti.

Tolimesniam Tarybų šalies liaudies ūkio atstatymui partija ir vyriausybė išdirbo IV-jo penkmečio planą.

1. Visiškas liaudies ūkio atstatymas TSRS rajonuose buv. vokiškių okupacijose.

2. Dėl dirbančiųjų materialinės būklės pagerinimo.
Miško paruošos užduoties įvykdymas užtikrintas gerai išplėstu politiniu masiniu darbu. Ypačingai dėmesį atkreipti į iškirstojo miško išvežimą.

Draugai valstiečiai! Mes kreipiamės ir kviečiame Jus organizuoti, artėjančios visos liaudies šventės, rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei, socialtines dėl sekimo miško paruošos plano įvykdymo mūsų apskrityje ir su naujais pasiektais darbo rezultatais mes visi, kaip vienas eisime prie urvų ir atiduosime savo

balsus už kandidatus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą deputatus drg. Stanelienę D. J. ir Isachenko A. N. Šiose lenktynėse mes išipareigojame:

- 1) Įvykdyti miško paruošimo ir išvežimo I ketvirčio valstybinį planą iki 1946 m. vasario 1 d.
- 2) TSRS Aukščiausiosios Tarybos garbei organizuoti valstiečių raudonasias gurguoles.

Dusetų valsčiaus valstiečiai visus šiuos išipareigojimus išpildys garbingai sutinkant Didžiąją liaudies šventę, rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Susirinkimas įvyk. 1946 m. sausio mėn. 17 d.

Susirinkimo dalyviai

Kodėl aš balsuosiu už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Tarybinė valdžia, tai yra mūsų dirbančiųjų valdžia, — sako Antalieptės valsčiaus valstietis — bedniokas drg. Guntulis Petras.

Kaip gyvena valstietis — bedniokas smetoniniais laikais. Jeigu jis norėję turėti žemės reikėjo važiuoti į kitas šalis užsidirbti pinigų, o Tarybų valdžia kiekvienam darbo valstiečiui duoda nemokamai žemės tiek, kiek jis pajėgia apdirbti. Smetoniniais laikais daugumas valstiečių skofindavosi pinigų iš banko įgijimui trobesių, gyvulių ir kit, už tai jiems uždėdavo didelius nuosimčius. Valstietis — bedniokas, negalėdamas išmokėti uždėtųjų mokesčių, būdavo konfiskuojamas visas jo turtas kartu su žeme.

Tarybų valdžia padeda kiekvienam darbo valstiečiui tapti tikru šeimininku. Pavz.: valstietis Snarskas Steponas, iš mūsų valsčiaus Purvinės kaimo, gavo iš Tarybų

valdžios 5000 rub. išsimokėjimui keliems metams. Už šiuos pinigus jis nupirko: arklį, avių ir kitų gyvulių. Tokių pavyzdžių mūsų valsčiuje yra daug.

Tarybų valdžia mūsų apskrityje paskyrė 1,5 milijono rublių kredito dėl įgijimo pastatų ir darbo gyvulių, kaip pat davė 70 tonų įvairių sėkly. Tarybų valdžia atleido nemažą skaičių darbo valstiečių nukentėjusių nuo vokiškųjų grobikų Tėvynės karo metu ir visai naujai gavusių žemę valstiečių nuo prievolės pristatymo valstybei, tame skaičiuje ir mane.

Smetoniniais laikais, jeigu reikėjo sumokėti valstiečiui 300—400 litų mokesčio, reikėjo turėti 10 bekony. Nežiūrint to, kad bekonas kainuodavo 30—40 litų, jo niekas negalėdavo pirkti.

Arba painkime daugiavaikę moterį kuri smetoniniais laikais buvo

visai pamišta. Tarybų valdžia atkreipia labai didelį dėmesį. Mūsų apskrities daugiavaikėms moterims išmokėta daugiau milijono rublių.

Štai gražus pavyzdys. Mūsų išstatytieji kandidatai drg. Stanelienė D. J. ir Isachenko A. N. yra valstiečių vaikai, kuriems Tarybinė valdžia davė nemokamą mokslą, laisvai išreikšti savo galimus fronte ginant mūsų Tėvynės interesus ir mus valstiečius — bedniokus. Ir mes ištikim, kad jie būdami vyriausybės eifese išpildys mūsų psitiekimą.

Mūsų valsčiaus valstiečiai rinkimų dienoje, 1946 m. vasario 10 d. atiduos savo balsus, kaip vienas, už ištikimą Tarybų Sąjungos sūnų drg. Isachenko A. N. ir tikrąją Lietuvos liaudies dukrą drg. Stanelienę D. J. Mes balsuosime už kultūringą mūsų valstybės žydėjimą, už dirbančiųjų laimingą gyvenimą.

Pavyzdinga rinkiminė apylinkė

Zarasų miesto antrosios rinkiminės apylinkės agitpunktas jaukus ir šviesus, aplinkui mirga šūkliai, dailūs plakatai, audeklai, sienos ir langai papuošti skaisčiais raudonomis vėliavomis, gražiai apiformintomis vitrinomis, foto paroda, „Rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatais.“

Ant ilgu dengtų stalų išdėstyti naujausieji centriniai ir respublikiniai laikraščiai ir kita rinkiminė literatūra. Čia labai gyvas judėjimas, kas akimirka varstomos durys. Antroji rinkiminė apylinkė yra tikras politinio — masinio agitacinio darbo židinys. Šios apylinkės rinkėjai nuolatiniai svečiai kurie lais-

valaikį praleidžia rinkiminės apylinkės agitpunkte.

Rinkiminės apylinkės pirmininkas drg. Bražionis su energija išjungęs ir apylinkės tvarkymą. Tai gražus pavyzdys visoms rinkiminėms apylinkėms apygardoje.

Valalaš

Redaktorius E. KASNAUSKAITĖ